

ikke er Hovederhverv, ikke faaer nogen Understøttelse, og at den Mand, som ved Siden af sin Lønning af Staten har Blindtægter, der hidrøre fra, at han er lønnet af Staten, heller ikke faaer nogen Understøttelse. Naar man fastholder dette, saa vil man see, at de, der endda blive tilbage med disse lavere Lønninger, meget godt kunne have nødig at faae denne Understøttelse, naar man nemlig vil tage Hensyn til, hvad Folk i det Hele kunne behøve. Den ærede Minister har med fuldkommen Ret gjort opmærksom paa, at man uagtet denne væsentlige Side ved Loven meget godt kunde forsvare at sætte en vis Grændse, udover hvilken man ikke vilde gaae med sin Understøttelse; men derom ere vi jo Alle enige, vi ere kun uenige om, hvor Grændsen skal sættes. Den ærede Minister gjorde gjældende — hvad jo virkelig er det Væsentligste, man kan sige her, — at Afgjørelsen af, hvilket der er det Rette, enten Fleertallets eller Mindretallets Forslag, beroer paa et Skøn, og den ærede Minister tilføiede — hvad jeg skal erklære mig aldeles enig i, — at dette Skøn i de fleste Tilfælde beroede paa den Stilling, hvori den var, som skulde skønne. Det er i Reglen sandt, enhver Regel har jo sine Undtagelser; men i Almindelighed har den Stilling, hvori den staaer, der skal skønne, megen Indflydelse paa, om han skønner til den ene eller til den anden Side. Den ærede Minister anførte ogsaa med fuld Ret, at der ikke her lader sig føre noget Beviis, og det maa være mit Svar til den ærede Rigsdagsmand, som meente, at Fleertallet burde fremkomme med Beviser; for det Slags Paaastande kan der ikke føres Beviser. Imidlertid skal jeg paa den anden Side oplyse, at Udvalget har søgt at faae Beviser, forsaavidt de kunde faaes, i Ministeriet, men at Ministeriet ikke har kunnet give Dplysninger af det Slags, som kunde tjene til Beviis med Hensyn til Stridspunkterne i Udvalget. Det fremgaaer deraf, at Fleertallet ligesaa lidt som Mindretallet har forglemt at søge de Dplysninger, der kunde faaes, og navnlig var det jo her af stor Vigtighed at faae at vide, hvor mange Ugifte, der efter den forrige Lov vare blevne betragtede som Familieforsørgere, og hvormange der som Ugifte kun havde faaet

Halvdelen af Procenterne; men noget Saadant har slet ikke været at erholde.

Den ærede Minister maa meget have misforstaaet Anledningen til, at man kom til at omtale næringsdrivende Borgere, thi den hele Udvikling, han gav af Læren om, hvem der er Skatteydende og hvem ikke, tror jeg, han ellers ikke havde givet os; med Hensyn dertil ere vi vist Alle enige med den ærede Minister. Spørgsmaalet om de Næringsdrivende kom ind for at bevise, at man ikke burde gaae ind paa Regjeringens Forslag at yde Embedsmand med 800 à 1000 Rd. i Gage nogen Understøttelse, idet der blev sagt, at næringsdrivende Borgere med denne Indtægt omtrent maatte leve paa samme Fod, omtrent indtage det samme Dannelsesstrin og omtrent havde de samme Fornødenheder som Embedsmand med denne Løn, og dog kunde der ikke alene med Hensyn til saadanne næringsdrivende Borgere ikke være Tale om nogen Understøttelse; men de maatte endog bidrage til de Andre Understøttelse. Jeg skal blive staaende herved med Hensyn til den ærede Ministers Uttringer; thi jeg er aldeles enig med ham i, at Afgjørelsen af denne Sag beroer paa et Skøn, og derfor troer jeg, det er overflødigt at gaae nærmere ind paa Enkelthederne.

Det ærede Mindretal har imidlertid yttret Afskilligt, som jeg maaskee endnu maa tillade mig at sige et Par Ord om. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som er Medlem af Mindretallet (Jacobsen), anførte, da han havde Ordet, at Hovedgrunden, hvorfor vi holdt paa vort Forslag, syntes at være den, at det havde været Lov forrige Aar; men deri troer jeg, han har misforstaaet os. Den ærede Rigsdagsmand veed meget godt, da vi have debatteret denne Sag saa omhyggeligt med hverandre, at vi have ganste andre Grunde, og, naar de ikke vare komne frem, da han havde Ordet, saa er det, fordi Mindretallet dengang ikke havde givet os Anledning dertil. Jeg gaaer ud fra, at man i en Discussion skal holde sig til de Modgrunde, der ansøres fra den modsatte Side, og, naar derfra ikke ansøres Noget, som man behøver at fremføre sine Hovedgrunde imod, troer jeg, det er urigtigt at gjøre det. Forøvrigt undrede det mig